

SPEJDERNES MAGASIN

Fødselsdagsbarnet tager sin daglige Dosis

FEBRUAR 1937

Nr. 1 • 21. AARG.

KROG's Køreskole, Gyldenløvesgade Krydset

er anerkendt som det Sted, hvor man hurtigst og sikrest og endda billigst opnaar Kørekort. Vort gode Renommé skyldes den meget lave Dumpeprocent og de Tusind tilfredse Elever, der aarligt forlader Køreskolen. Ring endnu i Dag til en gratis Prøvetur i en af vore 18 smaa moderne Skolevogne. Helt Kursus Kr. 50

Central 3007 - 6021

Biler udlejes uden Fører

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

**TRYK
SAGER**

FR. PALM GREISEN
PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.
TELEFONER: CENTRAL 10493 OG 4619

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.

KORPSKONTOR:

Kontortid 9—17, Lørdag 9—14.

Giro 2284.

SPEJDERNES MAGASIN:

REDAKTØR:

Knud Schou, Korpskontoret.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,

Skindergade 27, K.

NORDISK SPEJDESPORT:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Møntergade 2 — Pilestræde 52,

Telefon *C. 10 493.

ANNONCEEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.

ÆG CENTRALEN

C. 5427

Friske nylagte danske Æg

TRYKSAGER

af enhver Art leveres

HANSEN & ANDREASEN
BOGTRYKKERI
Godthaabsv. 22, C.15296

FOTOGRAF

EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

SPRINGET

»Jeg lover paa min Ære efter bedste Evne at være tro mod Gud«. Saadan lyder det første Led i det Løfte, der sammen med Spejderloven blev Baandet, der skulde binde Spejderidrætten sammen Verden over.

Naar Verdensspejderchefen i sin Tid formede Løftet saaledes, saa skyldtes det, at for ham er Livet med Gud den Hovedhjørneste, paa hvilken man bedst bygger et Menneskeliv op, den Hjørneste, han selv bygger sit Liv paa.

»Men,« vil en og anden sige, »kan man nu altid komme til at tro paa Gud?« Der vil sikkert for de fleste unge komme Tider, hvor Tvivlen om Gud virkelig er til, melder sig.

Der er saa mange Ting, der kan kalde Tvivlen frem i ens Sind. Der er vel ingen af os, der ikke har kendt til denne Kamp. Da det kom til mig, da prøvede jeg at forestille mig Menneskelivet uden Troen paa Gud, og jeg fandt, at uden Gud blev der for mig ingen Samling over mit Liv, ingen Tro paa, at det gode og sunde virkelig vilde sejre i Verden, ingen Tryghed over min daglige Færd.

Saa traf jeg nogle Mænd, hos hvem jeg saa, at de ejede den Tryghed og Frimodighed overfor Livet, fordi de havde mødt Gud i deres Liv. Men de ejede een Ting til, en forunderlig Dristighed

til over for sig selv at fastholde Kravene om den Maade, hvorpaa Livet skulde leves. Ikke at de altid formaaede at virkeliggøre Kravene; ogsaa de kunde være ukærlige, ogsaa de kunde gribe galt. Men deres Tro paa Gud tvang dem til at tage Striden op paany, og det var mig klart, deres Liv var rigere end mit vilde blive, om det skulde leves uden Gud.

Saa er det man gør Springet, da ens Bøn, fra at være den Bøn, man nu engang har lært, bliver det, at man personlig aabner sit Sind for Gud. Herfra kommer saa Hjælpen til en i ens Livs vanskeligste Kampe, de Kampe, der kommer fra det onde i ens eget Sind, de Kampe, der kommer fra det onde omkring en. Vi faar Frimodighed til at tage Kampen op, fordi vi tror paa Sejren.

Ser jeg saa tilbage, ved jeg, at man fortryder ikke Springet. Der er saa mange Ungdomsidealer, der falmer for Mennesker, fordi vi ude i Livet har svært ved at fastholde de store Maal om virkelig Ridderlighed og Renhed, om Sandhed og Tjenersind, som en sund Ungdom er fyldt af.

Men de unge, der i Jesus Kristus fandt den Herre, de vilde tjene, kan aldrig blive glade for et Maal, der er ringere end det Menneskesønnen sætter for et Menneskeliv.

Fritz Lerche.

VI ER INDE I DET NYE AAR

og vi sluttede det gamle Aar godt. Jeg har læst i Aviserne fra hele Landet, at Ulvene og Spejderne bogstavelig talt i alle Byer, hvor der er Spejdere, har lavet en eller flere »good-turns«. Saadan skal det være. Men nu er vi allerede inde i det nye Aar, og hvad bringer det?

DET SKULDE BRINGE

en Mængde flere Spejdere og Ulve. Og dygtige Patruljeførere, der forstaar at organisere Arbejdet. Hvem i Patruljen har Opsyn med Patruljens Materiel? Hvem ordner Kontingentet? Hvem fører Patruljens Dagbog? Er Arbejdet rigtigt fordelt indenfor Patruljen? og sørger I alle for, at det gaar som det skal, eller overlader I dette til Patruljeføreren alene?

Jeg hørte forøvrigt engang en kortfattet Forklaring paa, hvad en Patruljefører var: »Det er ham, der staar bagest, naar der deles Bolsjer ud, og forrest, naar der skal gøres et Arbejde.«

FÆRDESEL I SKOVENE

Nogle af jer har sikkert læst i Aviserne om en »Naturfredningslov«, og en af de Ting, man vil til Livs, er Folks Forurening af Skovene og Naturen med Madpapir og lignende. Her skulde jo Spejderne være de første til at holde Orden.

Vi maa vise, at netop vi forstaar at færdes ude; ikke alene maa vi ikke efterlade os noget »Spor« i Form af Papir, men heller ikke paa vore Øvelser beskadige andet, som for Eksempel Brændestabler, eller lave »Dæmninger« i Vandløb og den Slags. Vi kan glæde os over at faa Lov at færdes ganske frit i Skovene, ogsaa udenfor Vej og Sti; og det er fordi man stoler paa os. Men blot nogle faa af jer kan edelægge det hele for alle de andre.

KORPSET VENTER AF JER,

at I gør det Ære, først og fremmest herhjemme i vort eget Land, men ogsaa til Sommer, naar saa mange af jer skal med til Jamboreen. Derfor maa I dygtiggøre jer bravt fra nu af til Sommer. Prisen for Deltagelse bliver kun 135 Kr., ligegyldigt hvor i Landet I bor. Og maaske kan I vinde Frideltagelse i Lotteriet. Andet Steds i

dette Nummer finder vi Oplysninger om Rejselotteriet; det er nok værd at prøve Lykken.

EN, DER HAR GJORT KORPSET ÆRE,

er Spejder Arne Hansen fra 7. Aarhus Trop. Paa en Tropstur, Patruljecykletur, i September i Fjor kom Ørnepatruljen om Formiddagen cyklende paa en Bivej i Nærheden af Harlev for at løse en Opgave.

Et Øjeblik efter dem kom et Hestekøretøj forspændt med to Heste i vild Fart hen ad Vejen. Kusken var faldet af, og Hestene var blevet sky. Vognen passerede Patruljen, og Patruljeføreren satte sig straks i Løb med hele Patruljen hen til det Sted, Vognen var kommet fra, for at hjælpe Kusken, hvis denne skulde være kommet til Skade. Det viste sig imidlertid, at Vognen var blevet ført af tre Dreng, som intet var kommet til.

Spejder Arne Hansen løb ikke med Patruljen, men løb efter Hestene, og det lykkedes ham at komme op paa Siden af dem og faa Tag i Bidslet, saa han kunde faa dem standset.

Det var ellers en farlig Ting for en Dreng at søge at standse et Par løbske Heste, men Arne har før haft med Heste at gøre, og derfor kendte han den eneste rigtige Maade at standse løbske Heste paa.

Arne har faaet tildelt *Korpssets Medalje for rask Daad*.

KORPSINSTRUKTØR

Korpsen har udnævnt en Korpsinstruktør, som vil besøge Flokkene og Troppene i hele Landet. I Løbet af Aaret vil han komme og aflægge et Besøg. Han hedder *Knud Schou* og er gammel Patruljefører, og forøvrigt Tropsfører for 1. Gjenfotte Trop. Han vil først komme paa Besøg i Frederiksborg Amts Division og i nær Fremtid ogsaa i Kongeaa-Divisionen og Sydsjællands Division. Han faar forhaabentlig ogsaa et godt Indtryk af jer, naar han kommer ud til jeres Flok eller Trop.

Nytaarsparader

Mange Troppe, Kolonner og Divisioner i vort Korps har den smukke Skik at samles til Parade paa en af de første Dage i Aaret.

»Spejdernes Magasin« bringer her nogle Billeder taget fra disse Parader.

Faner og Musik ved
LYNGBY-DIVISIONEN
Nytaarsparade.

AABENRAA-KOLONNEN holdt deres Parade paa Statsskolens Plads, hvor Kolonneraadsformanden, Rektor Mogensen, talte. Efter Paraden afmarcheredes i Fællesskab med K.F.U.M.- og K.-Spejderne til Sct. Nicolaj Kirke, hvor de overværede den ordinære Gudstjeneste.

»Saa slaar vi op paa Nr. 36 i den lille gule bladlose uden Bind«. Billedet er fra AXELSTAD-DIVISIONENS Parade, ved hvilken Lejlighed bl. a. Divisionens Flokførere overrakte Divisionen en meget smuk Divisionsstander, som de selv havde forarbejdet.

Fra BERNSTORFF-DIVISIONENS
Parade 1. Nytaarsdag foran Bernstorff
Slot.

Paa denne Side vil du i Fremtiden finde en Mængde Raad og Vink; kender du dem, saa repetér dem, kender du dem ikke, saa lær dem.

SNESPORING

er en herlig Sport. — Send et Par Drenge fra Patruljen afsted med 10 Minutters Forspring og bed dem efter ca. 30 Minutters Løb over Mark, gennem Krat og Skov, skjule sig, og lad saa Resten af Patruljen hurtigst muligt finde dem. De to første maa bruge alle Slags Fik saasom at træde i andre Spor, gaa baglængs o.s. v. — Den interessanteste Form for Snesporing er dog at følge et Dyrespor. Begynd med Skov-

musen og andre almindelige Dyr som f. Eks. Raadyret; en skønne Dag vil I saa kunne følge et Rævespor lige fra et Hønses hus til Rævens Hule. Og sikke mange Iagttagelser I kan gøre paa en saadan Sportur.

RAADGIVEREN

SPEJDESPORT I LYNGLIMT

OM AT HILSE

Det er ikke et Spørgsmaal om Tvang, men det er en kær Pligt for Spejdere uden Hensyn til Alder og Rang

paa hinanden og paa os venligsindede Organisationer, men gør det kvikt og korrekt: Lad Højrehaands Lillefinger og Tommelot spænde hinanden ind mod Haandfladen og stræk de øvrige Fingre, Haanden føres til Hatteskylgen,

hvis du er barhovedet, føres Haanden til Skulderhøjde. Se altid frejdigt paa den, du hilser paa. Under March skal kun din Fører gøre Spejderhilsen. — Retstilling med blottet Hoved anvendes, naar Flaget hejses eller nedhales, eller naar I enkeltvis passerer et Ligtog. Husk da at gøre Front mod dette. Spejdere og Ulve Verden over giver venstre Haand til andre Spejdere, Haanden nærmest Hjertet.

HUGORMEBID

Chancen for disse er større, end du tror. — Skær med en skarp, steriliseret eller flambret Kniv et V-formet Snit i Bidet, saaledes at dette bløder stærkt. Overblind lidt efter Saaret, saa Giften ikke føres rundt i Legemet, sørg for at den tilskadekomne faar noget styrkende, sort Kaffe, Spiritus el. lign. Send omgaende Bud efter Læge, lad aldrig den tilskadekomne løbe, da dette vil befordre Giften fra Saar til Hjerter og let kan blive skæbnesvangert.

MAN FORTRYDER DET ALDRIG:

Hvis man altid optager andres Ord og Handlinger i den bedste Mening, naar man har holdt et givet Løfte, hvis man lader være med at lytte til Bagtalere, hvis man beder om Undskyldning, naar man har begaaet en Fejl, hvis man tænker sig om, inden man handler, hvis man søger at faa det Bedste ud af en daarlig Situation.

DET ER DENNE VEJ

VI ALLESAMMEN SKAL TIL SOMMER

10.000 engelske Spejdere har allerede meldt sig til Jamboreen til Sommer i Holland. Saadan meddeles fra det engelske Hovedkvarter. — Det er egentlig saa naturligt, at det maa være enhver rask Drengs Drøm at komme med til en saadan Samling af Alverdens Drengene.

Der kan være de, der synes, at en almindelig Vandreløjr med Troppen er at foretrække for de store Lejrsamlinger. Jeg har selv hørt til de, der har tænkt saadan, fordi Troppens Vandreløjr har sin egen Charme.

Men over en Jamboree er der noget betagende og festligt.

Festligt at opleve hele Mylderet af de Tusinder af Spejdere omkring sig.

Festligt at se den mægtige Teltby rejse sig.

Festligt at studere de mange forskellige Lejre og se, hvordan hver Nation præger sin Lejr. Inden med Palmetræer og smaa Miniaturehaver. Finland med Badstue og Birketræs Dyr. Japan med lange flagrende Vimpler.

Festligt at indrette sin egen Lejr, saa den bliver et smukt Vidnesbyrd om dansk Spejdersport.

Festligt at høre alle de forskellige Tungemaal omkring sig, og saa opdage, at med en Smule Engelsk og Tysk, tilsat lidt Fingersprog, kan man komme langt i Samtale med Spejdere indbyrdes.

Festligt at møde Verdensspejderchefen og mærke det Liv, der trods hans høje Alder, præger hele hans Fremtræden.

Men festligst af alt, at Spejdere fra de mange forskellige Nationer kan samles, midt i en Verden, der strides, for at lære hinanden at kende, lære at forstaa hinanden.

Spørg en af jeres ældre Kammerater, der var med i den sidste Jamboree, om det ikke var en Oplevelse?

Jamboreen bliver fra den 31. Juli til 10. August paa Godset Vogelenzang, 8 km fra Haarlem.

Prisen bliver ca. 135 Kr. Spejderne maa den 31. Juli ikke være fyldt 18 Aar og skal den 31. Juli være fyldt 14 Aar.

Alle Spejdere skal være II Kl. Spejdere, de der er fyldt 16 Aar, skal være I Kls Spejdere.

Begynd nu med at spare Penge sammen!

Fritz.

VIL DU UD AT REJSE FOR 1 KRONE

Enhver Dreng drømmer om at rejse, men kun de færreste har Mulighed for at realisere deres Drømme. Ved Velvilje fra forskellige Sider har Det Danske Spejderkorps imidlertid faaet tilbudt en hel Del Rejser af forskellig Art: Sørejser, Flyverejser og Automobilrejser, hvortil Korpsen har lagt 10 Frirejser til Jamboreen. Fordelingen af disse mange Rejser vil foregaa gennem

et storstilet Lotteri,

hvori samtlige Gevinster bestaar af Rejser, alle uden Udgifter af nogen Art for Vinderne. Til en Del af Rejserne, f. Eks. til England, hører en Uges gratis Ophold i det fremmede Land. Maaske de allerbedste Gevinster er de

10 Frirejser til Jamboreen,

hvori Opholdet i Lejren er indbefattet. Det er ikke ilde at komme til at deltage i Verdens-Jamboreen i Holland uden en eneste Øres Udgift. Prisen for Lodsedler bliver

1 Krone pr. Stk.

. De kan købes hos alle Tropsførere og Flokførere og kan faas paa Afbetaling, idet man kan købe »Rejssemærker« à 25 Øre, saaledes at 4 Rejssemærker ombyttes med en Lodseddel.

Lotteriet trækkes paa Sct. Georgsdag d. 23. April 1937.

Lotteriets Indretning fremgaar tydeligt af Skemaet Side 13.

Alle Rejser er dobbelte, d. v. s. at 2 Vindere rejser sammen. Sørejserne foregaaer med Fragtdamper, af hvilken Grund der ikke i Øjeblikket kan siges noget helt bestemt om Rejsens Varighed og Startsted. Rejserne vil naturligvis falde i Sommerferien. Det vil saavidt muligt blive ordnet saaledes, at de to Spejdere, der sammen foretager en Sørejse, er af nogenlunde samme Alder. Saafremt en Spejder skulde vinde mere end een Rejse, vil det formodentlig kunne lade sig gøre at udsætte den ene til næste Aar.

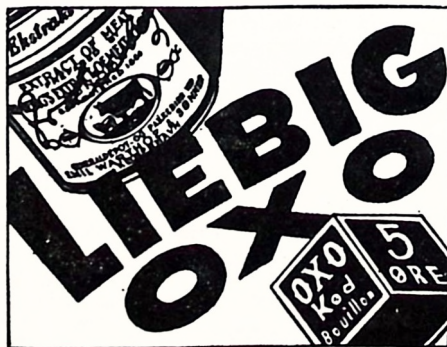
Der er naturligvis intet til Hinder for, at Spejdere og Ulve ogsaa kan købe Lodsedler af de Farver og Bogstaver, de selv ikke kan vinde noget paa, og saa bagefter overdrage eventuelle Gevinster til andre Spejdere eller Ulve — maaske bytte med Gevinster, de selv er berettigede til at vinde.

Et eventuelt Overskud vil blive anvendt til Støtte for Gilwell-Træningen og Gilwell-Hytten paa Storedam.

NB. En Forudsætning for Lotteriets Afholdelse er, at Justitsministeriet meddeler fornøden Tilladelse hertil.

Saa! Endelig fik jeg den fordømte Flue.

En Søspejderfører skrev forleden til mig bl. a.: »Det skorter i høj Grad paa Samarbejde mellem vore Søspejdertropper. En Regatta er vi af mange Grunde afskaaret fra at afholde, selv om det vilde være Nr. 1, Lejr er ikke noget for Søspejderne, men hvad vil man mene om at chartre en dertil egnet Motor-Skonnert og dermed foretage et Krydstogt paa 8—10 Dage i danske Farvande i Sommerferien? Jeg har tænkt meget paa at chartre et saadant Fartøj til vor egen Trop; men det strander paa, at vi ikke er tilstrækkelig mange til at udrede de dermed forbundne Udgifter, men hvis vi nu alle slog os sammen?»

Jeg maa give vedkommende Fører Ret i hans Betragtninger over svigtende Samarbejde mellem Landets Søspejdertropper — men Aarsagen er ret ligetil, Søspejdertroppene ligger jo saa spredt (København—Odense—Aarhus—Aalborg), at praktisk Samarbejde er udelukket saavel i weekends som i mindre Ferier; kun paa Førerkursus, Korpsraads møder og i de enkelte større Ferier er der Mulighed for Samvær med Drøftelse af fælles Opgaver og Øvelser Søspejdertroppene indbyrdes.

Selvfølgelig bør disse Lejligheder udnyttes mest muligt, men ogsaa her melder der sig adskillige Vanskeligheder. Paa Korpsets Førerkursus er der som Regel kun Plads for ganske enkelte Søspejderførere. Korpsraads møderne varer som oftest kun ca. $\frac{1}{4}$ Dag og Tiden gaar her fortrinsvis med Valg og Drøftelse af Fællesanliggender, saa tilbage bliver kun de enkelte større Ferier med Mulighed for Fællesforetagender.

Havde Troppene nu et nogenlunde ensartet Fartøjsmateriel — det ideelle er som bekendt 2 eller flere helst ensbyggede mindre Patruljefartøjer (Fartøjstypen maa jo her rette sig efter de lokale Farvandes Beskaffenhed, saa Ønsket om at skabe et ensartet Søspejder-Patruljefartøj maa sikkert vige for de praktiske Krav) og en større søgaende Langtursbaad — vilde det næppe være forbundet med uoverstigelige Vanskeligheder at arrangere Fællessejladser og Øvelser skiftevis i de jyske, fynske eller sjællandske Farvande. Nu er imidlertid Fartøjsmateriellet saa forskelligt og for Provinstroppene mindre egnet til Sejlad i aabne Farvande, at det kræver ret betydelige Særforanstaltninger for at sikre Gennemførelsen af disse Fællesforetagender.

Den skitserede Plan om at chartre en Motor-Skonnert til Fællessejlad med samtlige Troppes feriefri Søspejdere er ved nærmere Eftertanke ikke saa tiltalende som den straks ser ud til. Selv om der kunde fremskaffes et egnet Fartøj med Soveplads (Køjeplads er udelukket) og Redningsmateriel til henvend et halvt Hundrede Spejdere, saa vil det maritime — søspejdermæssige Udbytte af et saadant Togt næppe staa i Forhold til de dermed forbundne Omkostninger, — rent bortset fra, at det vilde kræve en betydelig Resignation fra de Troppes Side, hvis Spejdere skulde give Afkald paa Feriesejlads med egne Langtursbaade og betale for at blive Led i Besætningen af »Skonnerten«.

Personlig er jeg i høj Grad Tilhænger af Langturssejladser, — de er for Søspejdere det tilsvarende som Lejrturene er for Kammeraterne paa Landjorden; — Søens Æventyr begynder først ret, naar Kysternes Konturer forsvinder under Kimingen og Navigeringen skal ske uden terrestriske Observationer — Kunde Langturene endvidere bidrage til at udvikle Samarbejdet mellem Søspejdertroppene, vilde det være et yderligere Plus! Jeg kan i denne Forbindelse nævne, at jeg — som Led i Korpsets Bestræbelser for at udvikle Spejdernes Kendskab til og Interesse for vore sonderjydske Landsdele — havde planlagt en Fællessejlad til de sonderjydske Farvande afvigte Sommer, men forskellige Forhold, bl. a. de engelske Søspejders Besøg paa de københavnske Stationer, stillede sig hindrende i Vejen for Planens Realisation. I den kommende Sommer er de københavnske Søspejdere indbudt til Genbesøg i England, og til Verdens-Jamboreen i Holland vil formentlig ogsaa en Del Søspejdere melde Deltagelse, saa Udsigterne til andre Fællesforetagender ser for Øjeblikket ikke alt for lyse ud.

Et Forum har vi imidlertid, hvor vi kan møde til Drøftelse af Fællesinteresser, og det er Spejderkorpsets Blade. Søspejderne har hidtil været altfor lidet skrivende, de bør fremtidig i langt højere Grad vise Flaget i Bladenes Spalter; de kan der være sikre paa at faa en god Modtagelse.

København i Januar 1937.

K. V. Høyer,
Søspejdercommissioner.

TIL PARADE FOR DEN VENEZOLANSKE PRÆSIDENT

Fra Korpsets tidligere Korpssekretær, Lütchen-Lehn, har »Spejdernes Magazin« modtaget nedenstaaende Beretning, der fortæller om den første Gang, det venezolanske Spejderkorps har optraadt for Offentligheden. Som meddelt i sidste Nummer, er Lütchen-Lehn nu Korpsinstruktør hos de venezolanske Spejdere, og at denne Parade med paafølgende Opvisninger blev saa stor en Succes, skyldes sikkert den store Indsats, han har ydet ved Forberedelserne.

Naar Lütchen-Lehn nu læser dette Nr. af Magasinet, beder vi ham bringe vore venezolanske Spejderbrødre en Hilsen fra alle danske Spejdere, med Ønsket om fortsat god Fremgang for Spejderbevægelsen i Venezuela. Red.

Kl. 8 stillede Spejderne og fik deres Instruktør, hvorpaa de blev marcheret i Stilling.

Nu kom Ministrene og flere af det diplomatiske Korps.

Kl. 9,05 rungede Kommandoen: »Actencion firmes«, og Præsidentens Bil holdt for Porten: »Saludo« — nu tonede Nationalhymnen, og efter Municipalitetsorkestret havde spillet et Vers, spadserede Præsidenten med sin Frue og Følge ind gennem Spejdernes to Rækker. Ved Siden af Præsidenten gik den pavelige Nuncio og gav sin Velsignelse til Spejderrækkerne. Da Præsidenten havde indtaget sin Plads, sluttede Rækkerne op i Kolonne, og Bannerne blev marcheret op; først Federationens venezolanske Flag, dernæst Federationsbanneret, saa »San Jorges« Banner, »San Carlos« Banner, »Bolívars« Ban-

Bannerne velsignes.

Marchen til Pantheon.

ner; og et efter et blev det rakt til Federationskapellen, der holdt det, imedens Ærkebispens for Caracas stænkede Vievand paa det, hvorpaa de blev ført paa Plads, og alle modtog knælende Ærkebiskoppens Velsignelse.

Nu stod Monsenor Pellin paa Prædikestolen og talte til Ungdommen om Aanden i Spejderloven og Løftet, og han holdt en ganske glimrende Tale, hvor selv de mindste Spejdere var fængslede af hans Ord.

Messen var ovre, og nu spillede Musikken Spejderhymnen, hvis Ord var skrevet af en meget kendt Digter, Barroeta, og Melodien af Dirigenten for Caracas Municipalitets Orkester. Her kneb det lidt med Spejdernes Stemmer, den var ikke indøvet nok, men alligevel gjorde den sin Virkning.

Og nu kom det, der blev Dagens Clou: Spejderne marcherede ind paa en Firkant ved Siden af Hovedkvarteret. Og her gjorde vi for første Gang Indtryk paa Publikum. Ikke en Kommando lød, kun Tegn efterfulgt af Handling. Jeg havde den Ære at give det første Tegn, og Holdene løb ind, hvor de skulde optræde; hver Fører gav Tegn, og nu rejstes to Telte paa 1 Minut og 20 Sekunder foran Præsidenten og hans Følge, hvorpaa han gik videre; næste Hold lavede to Sæt Baarer af Spejderskjorten, og en lille Spejder blev hvert Sted forbundet med Tørklæde, lagt paa Baaren og baaret hen i sit Telt. Andre lagde Tørklædeforbinding om Hoved, Haand og Arm; næste Hold havde bygget et Lejrskok-

ken med Skærmtag af Grene til at holde Brændet tørt, og et Stativ til Gryder; næste Hold var ved de høje Herrers Ankomst godt fremskredne i Bygningen af en Bro. Denne blev bygget paa 5 Minutter, og efter at Troppens Spejdere havde passeret, fandt Præsidenten den saa interessant, at ogsaa han skred over, efterfulgt af de fleste af Landets Ministre, saa man kan vel nok sige, at den kom til at bære noget den Dag.

Nu stod Præsidenten ved Signaleringsstaar-net, hvor han nedskrev et Telegram til at afsende, hvorpaa vi gik tilbage over Pladsen for at modtage det igen.

Da Præsidenten modtog Telegrammet, henvendte han sig til Spejderne: »Her paa Spejdernes egen Sportsplads har jeg skrevet et Telegram, som de har afsendt paa deres egen Metode. Jeg har nu modtaget det og vil læse det højt: »Lykønsk mig med »Federationen af Boy Scouts i Venezuela, som har paabegyndt et nationalt Kulturarbejde under Bannere, som i Dag er blevet velsignet, og under hvis Symbol den om muligt yderligere fører Ungdommen i Bolivars Fædreland under Mottoet: »for Gud og Fædreland.«

Efter Opvisningen marcherede vi alle til National-Pantheon. Her tog vi Opstilling, og en Krans blev ført op til Bolivars Sarkofag under 5 Minutters Stilhed, hvori man kunde have hørt en Knappenaal falde til Jorden — indtil det 4de Minut, hvor 2 Spejdere besvime. Den lange March og Bevægelsen ved denne Højtidelighed havde gjort Indtryk paa dem; men de havde ogsaa været paa Benene fra 8 Morgen til 12 Middag, saa det var ikke underligt, at de var trætte.

Det sidste lille Stykke March holdt Drengene tappert ud til, meget paa Grund af Folkets Hyldest, men vi var alle glade ved at naa Sucre Kollegiet og træde af.

Dagen var en enestaaende Sejr for Spejderne i Venezuela.

Om Mandagen var Aviserne fulde af Beretninger og Fotografier.

Tirsdag Aften var der Møde for samtlige Spejdere i Hovedkvarteret, og Spejdernes Antal var nu steget

fra 240 til omkring 500. Der blev traadt an: Jeg var tilkaldt, og nu traadte Spejderchefen frem foran Rækkerne og udnævnte mig til Instruktør i »Federation de Boy Scouts de Venezuela».

Jeg svarede med følgende Tale:

Spejderbrødre! Jeg deltog i jeres Fest i Søndags som Repræsentant for Det Danske Spejderkorps, men jeg fik ikke Lejlighed til at overbringe jer dets Lykønskninger; men i Dag kan jeg med saa megen mere Grund overbringe jer Lykønskningerne med den Sejr, I vandt i Søndags.

Det blev en stor Sejr, men manges Sejr har til Følge, at de bringer Vanskelighe-

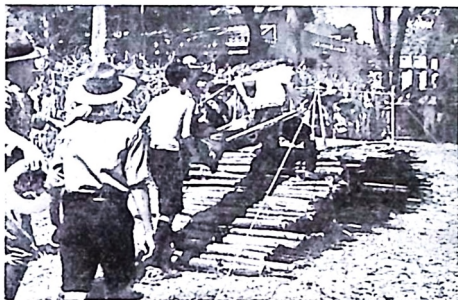
der, og sikkert vil det gaa for jer, som det gik for os i Danmark efter den store Jamboree i 1924, at utallige Drenge indtraadte i Spejderkorpsen som en Modesag.

Men husk altid paa, at det er ikke tilstrækkeligt at tage en Uniform paa for at blive Spejder; ligesom naar I først er blevet Spejdere, saa holder I ikke op med at være det, fordi I tager Uniformen af. Idealerne, der ligger bag Loven, sidder ikke fast paa Uniformen; nej, først efter et langt Liv med at holde Spejderløftet og-loven kan vi naa at nærme os Fuldkommenheden.

En dansk Spejderfører siger: Vi kan saa, vi kan vande, men vi beder Gud velsigne Hø ten.

I Det Danske Spejderkorps' Navn lykønsker jeg jer, og ønsker jer Held og Lykke i jeres Spejdergerning. Leve la Federation de los Scouts de Venezuela.

Lütchen-Lehn.

Broen, som Præsidenten og hans Ministre fandt værdig til at overskride.

ULVEUNGERNE

Hvis I vil skrive til Ulvesiden, saa er Adressen:
Spejdernes Magasin, Det Danske Spejderkorps,
 Studiestræde 30, København K.

Det kunde jo da være, du var en af de heldige, hvem ved? Nogen skal jo vinde, og bliver det dig, saa: »God Fornøjelse!«

Baloo.

Ulve!

Som I kan se et andet Sted her i Bladet, har Korpsen lavet et stort Lotteri, og I har Lov at deltage i det. Som I nok ved fra, naar I selv har spillet Lotteri, er der noget, der hedder Lotterigevinster, som man sommetider er saa heldig at vinde. Det er der ogsaa her, og nu skal jeg fortælle Jer lidt om det.

Da alle Gevinster er Rejser, har vi kaldt det et Rejselotteri, saaledes at hvis I altsaa er blandt de heldige, der faar Gevinst, kommer I ud paa en Rejse, og det gaar saadan til. De heldige bliver kørt i privat Luksusautomobil til en af Byerne København, Odense og Aarhus; der bliver de 8 Dage som Gæst hos en anden Ulv; og naar de 8 Dage er gaaet, bliver de kørt hjem igen i samme Bil. Ulvene paa Sjælland og Loll.-Falster kommer til Odense eller Aarhus, Ulvene paa Fyn til København eller Aarhus og Jyderne til Odense eller København. Det kunde vel nok være Sjov, hvad? Og tænk, saadan en Rejse kan I vinde for 1 Kr., og Lodsedlerne kan I købe hos Jeres Flokfører, for naturligvis maa I have en Lodseddel for at faa Chansen for at vinde, og naturligvis er der større Chance for at vinde, hvis I har flere Lodsedler. Hvis det er svært for Jer at skaffe 1 Kr. paa engang, kan I købe nogle Sparemærker, der koster 25 Øre, og naar I har 4 af dem, kan I faa dem byttet hos Jeres Flokfører med en Lodseddel.

Ja, jeg synes jo, at det maatte være meget morsomt saadan at komme til en anden Ulv og at køre gennem Danmark i Bil, saa var jeg en af Jer, vilde jeg straks sikre mig en Lodseddel.

Véd I hvad,

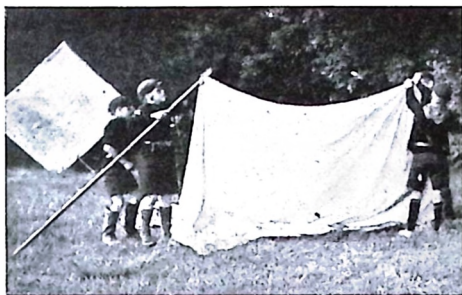
forleden Dag skulde vi prøve at rejse Telt for første Gang. Det var vel nok sjovt. Vi var næsten lige saa dygtige som Spejderne. Maar og Panter var nede at laane Vibepatruljens gamle Telt, jeg syn's nu godt vi kunde have faaet deres nye fine grønne. De er altid saa fedtede de Viber! Naa men det gamle kunde jo ogsaa godt bruges, og vi skulde jo ikke ligge ude i det om Natten.

Vi fik trukket Teltet ud af Posen, og saa bredte vi det ud paa Græsset. Vi kaldte paa Vov, for at han skulde holde i det ene Hjørne, men han var pludselig blevet væk. Vi ledte og ledte, og kunde ikke finde ham, indtil Rikki pludse-

lig ser, at der er noget der bevæger sig inde under Teltet. Saa kunde vi jo nok regne ud, at det var Vov, der laa derinde, og saa smed vi os allesammen ovenpaa ham. Han rullede og sprællede, saa Mysa ogsaa maatte kravle ind under Teltet for at faa Skik paa ham. Endelig blev han halet ud, men saa sagde han, at han havde bare været inde at lede efter sin Ulvehue, men nu kunde han slet ikke finde den mere, bare for det.

Naa, men nu skulde vi have rejst Teltet. Nu kunde vi bare ikke finde ud af, hvor Stængerne skulde sidde, for der var vendt helt omkring paa

det. Jeg syn's nu den ene Stang var alt for lang, men det kan jo ogsaa være, at det var Teltet, der var for lavt.

Da vi saa havde faaet rejst det op, og Panter og Vov stod og holdt paa Stængerne, opdagede vi, at vi havde glemt alle Pløkkene. Saa maatte vi jo lægge det ned igen, og saa kom Viberne og hentede deres Telt, saa vi fik det altsaa ikke til at staa denne Gang, men det var nu sjovt at prøve alligevel.

Med Ulvehilsen.

Mowgli.

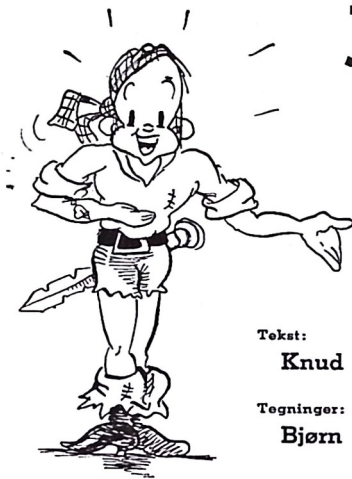
Det store REJSELOTTERI

Se Side 8

Sedlernes Farve	og Bøgst.	hvor de sælges:	Gevinsterne bestaar af:	og kan vindes af:
Grønne	A	Hele Landet	Ca. 6 Rundrejser fra Danmark til Polen, Danzig, Tyskland, Frankrig og England, med kortere eller længere Ophold i de forskellige Havne. Varighed 2 à 3 Uger.	Spejdere og Rovere
Grønne	B	Hele Landet	Ca. 10 Rejser til England med 8—12 Dages Ophold og Hjemrejse.	Spejdere og Rovere
Grønne	C	Hele Landet	10 Flyverejser København—Malmø og Retur.	Alle Medlemmer af Det Danske Spejderkorps
Grønne	D	Hele Landet	10 Jamboreerejser med Ophold i Lejren.	Spejdere, der opfylder de almindelige Betingelser for Deltagelse m. H. t. Alder og Uddannelse.
Gule	A	Jylland	6 Rejser i Luksusautomobil fra Aarhus til København og Retur med en Uges Ophold i København.	Ulveunger
Gule	B	Jylland	6 Rejser i Luksus-Automobil fra Aarhus til Odense og Retur med en Uges Ophold i Odense.	Ulveunger
Blaa	A	Fyn	6 Rejser i Luksus-Automobil fra Odense til Aarhus og Retur med en Uges Ophold i Aarhus.	Ulveunger
Blaa	B	Fyn	6 Rejser i Luksus-Automobil fra Odense til København og Retur med en Uges Ophold i København.	Ulveunger
Røde	A	Sjælland og Lolland-Falster	6 Rejser i Luksus-Automobil fra København til Odense og Retur med en Uges Ophold i Odense.	Ulveunger
Røde	B	Sjælland og Lolland-Falster	6 Rejser i Luksus-Automobil fra København til Aarhus og Retur med en Uges Ophold i Aarhus.	Ulveunger

Jeg — Theobald

Et ikke helt højtideligt Høre- og
Fjernsynsspil — som fortsættes

Tekst:
Knud Overs

Tegninger:
Bjørn Frank

Jeg kom efter mange Eventyr til en By, som man kaldte London. Mine tre Venner Troen, Ærligheden og Viljen saa jeg intet til — men det er en Historie for sig.

London var en ganske pæn By — ih, hvor den

var! Den mindede mig om min Fødeby Hobro. Ogsaa her løb der jo en Aa eller Fjord, eller

hvad det nu var. Byens Indbyggere kaldte Aaen for Themsen. Og det har de rigtig godt af. For: »He never set the Thames on fire«, betyder nemlig ogsaa: »Han har ikke opfundet Krudtet!«

I Hobro, Sludder i London, kom en ung, kvindelig Pige, der hed saadan noget som Gerda eller Greta Garbo, hen og sagde God Dag til mig. Ih, hvor var hun sød. Jeg — Theobald — inviterede hende paa Chokolade. Vi gik saa ind paa en Restaurant »Paris« eller »Marseille« — eller var det »Lyons«, og vi snakkede vældig hyggeligt sammen. Hun betroede mig mangt og meget, mens jeg spiste 11 Napoleonskager. Jeg har nemlig altid holdt saa meget af Napoleon. Han var en storartet Mand — maaske bortset fra, at han var lidt for militaristisk. Naa, hvad, jeg har særlig været i Tivoligarden.

Vi havde det som sagt alt saa hyggeligt —

Garbo og jeg. (Jeg har for Resten hørt, at hun senere skal have faaet et Job i U.S.A. ved et fotografisk Atelier). Naa, saadan er der saa meget, Greta var bange for at blive for tyk, saa hun spiste kun en Sukkerkringle. Selvfølgelig betalte jeg for os begge. Man er da ridderlig mod Kvinder og Børn. Men jeg havde kun mine gamle Monter at tage af. Og Tjeneren, der never set the Thames on fire, stærrede paa Guldmonter, som havde han aldrig set saadan en før. Saa forsvandt han en rum Tid, og da han vendte tilbage, var han akkompagneret af 12—10 Betjente, som i Modsætning til god Tone beordrede mig til at følge med.

Jeg fik lige sagt: »Farvella —«, og Garbo sendte mig et af dises rullende Blikke, der faar hende til at minde om de i sin Tid saa fine, franske Markiser. Skønt Garbos Øjne ruller stærkere. De leder Tanken mere hen paa et Rullegardin (»Frederiksborg Slot i Solnedgang«). Og jeg, der saadan havde glædet mig til at se Prøverne paa »Melodien, der blev væk« (alle-rede dengang var man begyndt at lede efter Melodien), maatte nøjes med Politiets store blaa Vogn.

Jeg blev intet mindre end tiltalt for at have rovet Englands kostelige Skatte, og jeg blev fængslet i Tower (det er dér Bøfæderne holder til, men det er ingen Café). Hvad skulde jeg gøre? Heldigvis havde man ikke taget Skatten (Guldskatten) fra mig. Og jeg begyndte en hvileløs Vandring — li'esom salig Chr. den II i Sønderborg: Hen til — og te'bavs igen.

Men saa fik jeg — Theobald en Idé! Døren til Cellen, hvori jeg sad, var meget gammel og for Resten meget mør. Det er jo ikke saadan at være Dør i 800 Aar. Jeg gav mig derfor til at

gnave et stort Hul forned i den. Snart aandede jeg befriet op og jublede indvendig ved Tanken om, at jeg kunde spille Bridge. For Bridge betyder Bro og da der foran mig laa en stor Voldgrav, spillede jeg over. Det lykkedes mig saa ad Snigveje at komme op paa Taget af Tove ... Sludder Tower. Og hvad saa jeg her. En Flyvemaskine.

Lynhurtigt trak jeg min Skjorte over Hove-

det, rev den i Strimler og flettede en Lasso.

I de Dage var Kørehastigheden i Luften be-grænset ... og Tvermoes, den senere kendte Landpolitiassistent, var kun almindelig patrul-jerende Luftbetjent.

Altsaa lykkedes det mig at kaste Lassoen op over Halen paa Maskinen, da den strog lige over Taget. Jeg svang mig behændigt op. Men nu skete der det ejendommelige, at jeg ved min Vægt virkede paa Højderoret, og Maskinen steg og steg. Vi passerede hurtigt 15.000 Meters Højde — Verdensrekord. Det var vidunderligt! London lignede et Knappenaalshoved eller højst et Nipsenaalshoved — et af de store gule. Men Maskinen steg stadigvæk den bare steg og steg.

(Fortsættes.)

BOGHYLDEN

»Et rigtigt Mandfolk«.

Den norske Drengébogsforfatter Niels Johan Rud har ikke tidligere udsendt Bøger i Danmark. Nu indfører Chr. Erichsens Forlag ham paa det danske Drengébogs-Marked, og Forlaget bør roses for at have lært danske Drengene denne talentfulde og kloge Forfatter at kende.

Redaktøren siger-

Goddag allesammen!

Ja, Tage sluttede i sidste Nummer med at sige Farvel til jer, og naar jeg skal være helt ærlig, saa er jeg meget ængstelig for at være den, der skal sige Goddag til jer. Sige Goddag som Redaktør efter Tage. Jeg kan vist med rolig Samvittighed her sige Tage en hjertelig Tak fra jer allesammen for det Blad, som han nu har redigeret for jer siden 1929. Der er aldrig før nogen Redaktør, der har holdt ud saa længe som han og formaet at skabe et saa godt spejdermæssig Blad, som det jo har været indtil nu.

Vi er ked af, at han ikke har Tid til det mere, da vi jo nu ikke aner, hvorledes Bladet vil blive i Fremtiden med den Redaktør, det nu har faaet.

Prøv her at tage en dyb Indaanding, og hold Vejret, mens du læser det følgende.

Det kan jeg i hvert Tilfælde sige. Nemlig at det afhænger utrolig meget af Jer, Spejdere og Ulve, hvorledes Bladet skal blive. Det afhænger nemlig af, hvad I kan sende mig af Stof. Tegninger, Fortællinger, Beretninger om jeres gode Foretagender, Fotografier, Sange og spejdertekniske Instruktioner, som jeres Spejderkammerater kan nyde godt af. Skriv ind til mig og fortæl mig, hvis der er noget, I gerne vil have ændret. Hvis det kan lade sig gøre og der er Stem-

ning for det iøvrigt, kan vi lade Ændringen foretage. Lad mig høre jeres Mening om Bladet i det hele taget.

Send mig Spørgsmaal, I gerne vil have Svar paa. Jeg skal prøve efter bedste Evne at hjælpe jer.

Saa! Nu maa du gerne aande ud igen. Næ! Det var slet ikke fordi det var saa sensationelt, at det var nødvendigt at holde Vejret, men prøv at lægge Mærke til hvormange af dine Patruljekammerater, der ogsaa var tossede nok til at gøre det.

Naa, men tag nu at læse det Stykke ganske roligt igennem een Gang til og læg ordentlig Mærke til, hvad der stod.

Naar du har gjort det, saa løft Øjnene en lille Smule og læg Mærke til den Papirkurv, der staar over disse Linier. Den er godt fuld, hva'! Den har været Tages, men nu har jeg arvet den og skal nok bruge den med Nænsomhed. Men tænk alligevel paa, at den eksisterer. Dog kan det jo være flere Maaneder, før en Artikel kan optages, saa selv om det du har skrevet ikke kommer i førstkommande Nr., som I jo alle forlanger at jeres Stof skal, saa tab dog ikke Skrive-lysten af den Grund.

(Fortsættes Side 20)

V
I
N
T
E
R
S
P
O
R
T

Baden-Powell

fylder 80 Aar

d. 22. Februar

Baden-Powell 80 Aar! — Nej, tager du ikke fejl — det lyder jo helt fantastisk, at vor øverste Chef virkelig skulde være saa gammel. Jeg faar Bekræftelsen: »I 1857 den 22. Februar fødes i London Robert Stephenson Smyth Baden Powell«, altsaa dog 80 Aar gammel i denne Maaned! En Alder, hvori Mænd, om det forundes dem at leve saa længe, i Almindelighed fører en stille tilbagetrukken Tilværelse, men hvor B.-P. med skabende Kraft endnu sætter sit personlige Præg paa det Verdensarbejde, som er udtænkt, sat i System og indtil Dato ledet af ham.

Baden-Powells Liv har formet sig som det mest spændende Æventyr, hvorunder Beretningerne om hans Oplevelser i Urskoven i Afrika og Indien, hans Felttog mod Boerne, hans Arbejde i det afrikanske beredne Politi vil fylde enhver Tids Ungdom med Interesse. Nævn blot for en Englænder Oredt: Mafeking, og han svarer med Stolthed: Baden-Powell. Under den 217 Dage lange Belejring af Mafeking udviste Baden-Powell et Mod — en Dygtighed, en Udholdenhed, i det mest straalende Kammeratskab med sine Folk, at han af en Nation blev modtaget som Helt.

Men mærkeligt er det, at denne Mand, hvis Indsats i Ungdoms- og Manddomsaarene var større end de flestes, efter sit fyldte 50de Aar paa fuldstændig bar Bund startede Spejderbevægelsen, og gennem den bragte Hjælp og Glæde til Unge Verden over.

Det er i Aar netop 30 Aar siden, at Baden-

Baden-Powell bliver baaret paa Hænder af danske Spejdere.

Powell afholdt sin første Forsøgslejr paa Brownsea Island, for kort Tid efter at udsende første Udgave af en af de mest læste Bøger i Verden »Scouting for Boys«. Fra sine egne rige Drengoplevelser paa den berømte Kostskole »Charterhouse«, hvor den alsidige og talentfulde B.-P. var en fremragende Spilopmager, respekteret Fodboldspiller og Fører for sine jævnaldrende Kammerater og udfra sin Foragt for Ungdommens passive Glæder, bl. a. som Tilskuere i Tusindvis til en Fodboldkamp mellem 22 Mand, og for at gøre Ungdommen snarraadig, hjælpsom og ædel og for at bringe den bort fra Byerne ud i Naturen, skabte The Chief den Spejderbevægelse, der i Dag tæller mellem 2 og 3 Millioner aktive Deltagere og hvis Ideer er opget helt eller delvis blandt mindst 1. Mill. Unge til.

Vi, der har haft den store Oplevelse at møde Baden-Powell gennem Aarene i Lejr, til Parader og paa Kongresser, hør hans lodige Tale, lyttet til hans geniale Raad og hjertelig moret os over hans vittige Indfald, vi kan forstaa, at denne Mand har kunnet vinde Tusinder for sine Tanker.

Jeg mindes vore Drenge Skuffelse i Jubllejren i Stockholm i 1927, da de havde lavet alt net og klart til Modtagelse af B.-P., og vi saa fik at vide, at han paa sin Rundtur antagelig ikke vilde naa til de 800 danske Drenge Lejromraade.

(Forts. Side 22)

MED Sp. M. P. A. A. CYKLS-LØB

Vor Korrespondent meddeler:

Paa Fyns Divisionens aarlige Fyns Løb kæmpes der om en flot Sølv Skovmandsokse, der er udsat af Divisionens tidligere, mangeaarige Divisionsraadsformand, Fabrikant J. E. Rasmussen, Aarhus. Øksen skal vindes 3 Gange ialt for at blive Ejendom, og de tidligere Vindere er 3. Odense, 5. Odense og 2. Odense Trop. Hver Gang et Hold har vundet, bliver Skaffet forsynet med en bred Sølvring med Troppens Navn paa.

Vi prøver at følge et af Holdene igennem hele Løbet, og ser om vi kommer godt fra det.

Starten.

Saasnart et Hold var ankommet til Højrup Kro, blev det straks trukket ind i en lille Sal, hvor to skrappe Dommere huserede, og her blev Oppakningen endevennt og hvert eneste Lyspunkt for den kommende Tur blev konfiskeret. Mange vemodige Øjne fulgte Madpakkerne, Tygegummiet og Chokoladen efterhaanden som det hele forsvandt i Dommernes Poser, og saa stod Holdet tilbage med nogle Rugbrødsklemmer, lidt Margarine og Spegepølse.

Et Par Førere hænger paa den.

Efter forskellige Genvordigheder naaede Holdet frem til Arreskov Voldsted. Her sad oppe paa en gammel, raadden Mølle et Par Førere, der med Fare for deres Liv sendte Holdet en Morsemelding. Det var en klog Foranstaltning af Divisionsstaben at anbringe Signalørerne i denne Mølle, for Trappen og Gulvet i Møllen var saa raadent, at Signalørerne nok skulde blive, hvor de var. For de risikerede, hvis de bevægede sig, og derved blev uopmærksomme, at de styrtede igennem Gulvet. Naa, de blev dog reddede til sidst, forfrosne men løvrigt i god Beshold.

Nu kørte Holdet til Sollerup Gaard; her troede de, at de skulde sove, men nej, de blev delt i to Dele paa 3 Mand hver, og den ene Halvdel blev sendt ud paa et Spor for at finde en Konvolut, som skulde skjules godt for de andre Hold. Dette blev ogsaa gjort godt. Ja, af nogle Hold extra godt, men derom senere. Det andet Hold blev sendt til et øde og forladt Skovfogedhus, som de skulde tegne i Maalestoksforhold 1:100, og samtidig skulde de fastslaa, hvad Rummene havde været brugt til. Efterhaanden blev de

enige, og saa gik det tilbage til Sollerup, hvor hele Holdet slog Teltet op og gik til Køjs.

Der er Fart over Foretagendet.

Kl. 6 forsøgte en af Divisionsassistenterne at fralokke et Signalhorn Reveillens skønne Toner. Om dette lykkedes, bliver vist aldrig opklaret, men det lykkedes at vække Holdene, og det var vist ogsaa Meningen. Holdene blev i hvert Fald sendt ud at finde den skjulte Konvolut; og det skulde gaa tjep, saa der blev startet i de mest fantastiske Paaklædninger, nogle i Pyjamas, an-

dre i Underbukser, og nogle i bar Skjorte. Trods Kulden var Humoret højt og et Hold mente, at dette var bedre end Kaptajn Jespersens Kilometerløb i Pyjamas. Efter at Konvolutten var fundet, for norges Vedkommende med stort Besvær, fik Holdene lavet Morgenmad og gjort klar til Dagløbet.

Første Post var en Wood-craft Opgave i en dejlig stor Skov, der ligefrem vrimlede med Lækkerier af Wood-craft Ting, saa den Opgave gik nemt fra Haanden, næste Opgave derimod, var lidt vanskeligere, det drejede sig om Herregaarden Østrup, en rigtig gammel Gaard fra det 16. Aarhundrede.

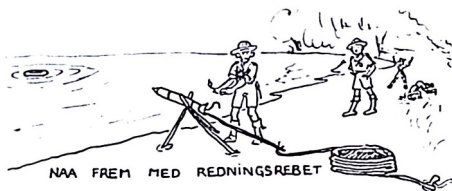
Tegning.

Her viste det sig, at Holdene skulde tegne et Par Skitser af de mest karakteristiske Ting. Her var Søsjejerne rigtigt i deres Es, for ude paa Gaardspladsen stod en Ribbe, og ovenpaa denne sad en Søsjejer og tegnede. Han sad nok og drømte om de store Have og at han fandt sig højt oppe paa Raan. I hvert Tilfælde var Kunstværket ikke ovenud, men man kunde dog se, hvad det var. Imedens to af Holdet tegnede, snuste Resten af Holdet rundt og fik oplyst, hvad Gaarden brugtes til. Den er nemlig nu Skole for Børn af »staatsløse« Forældre. Her fik Holdene Brug for deres Sprogkundskaber, og det lykkedes ogsaa at faa det hele opklaret.

Stakkels Dommer.

Da Holdet ankom til næste Post, var Dommerne saadan i Forlegenhed, at de var »nødt til at se Holdets Kort et Øjeblik«, men aldrig saa snart havde de Kortet i deres Fingre, før Holdet maatte tegne en Skitse over den tilbagelagte Rute. De fleste blev lidt lange i Ansigtterne, men der var ingen anden Udvej end at gaa i Gang med Opgaven, for Dommerne vilde ikke udlevere Kortet, før Skitsen var afleveret.

Derefter blev Holdet delt i to Dele, det ene Hold blev sendt til en Bæk 7—8 km væk for at maale Vandets Hastighed, og det andet Hold fik til Opgave at faa undersøgt Rets- og Politikreds, Amt, Herred o. s. v. for Vst. Hæsing. Dom-

merne har nu ogsaa været for nysgerrige, mente nogle af Holdene. Senere samledes Holdet ved en Sø, midt i hvilken en Automobilslange med en Melding flød i. Naa frem med Redningsrebet. Saadan en Autoslange er en drilagtig Tingest,

for den drejer rundt, hvis man ikke har faaet Posen paa Rebet midt i den; men alle Holdene fik da Meldingen ind.

Endelig faar vi Føde.

Saa gik det til Bøgelund og her fik et Par Mand Ordre til at lave Mad til Holdet, dejligt Flæsk og Spejlæg. Mens disse to sled i den ædle Kogekunst, var en Mand til Lugteprøve; dejlige rare Ting som Salmiakspiritus, amerikansk Olie og lign. En anden Mand var til Kimsleg og en til Taalmodighedsprøve, og sidste Mand brød sin trætte Hjerne med at finde ud af en Melding, hvor Bogstaverne var prikket ud i et »Spejdersnes Magasin«.

Da alle disse Ting var overstaaet, gik det til Højrup Kro. Undervejs skulde Holdet lave et Raab om Fyns Løbet, men jeg skal forskaane Magasinets Læsere for Resultatet af disse poetiske Kraftanstrengelser.

Saa manglede der kun Præmieuddelingen. Den flotte Økse tilfaldt 3. Odense, der havde opnaaet 233 Points. Nr. 2 blev 7. Odense med 228 Points.

Efter Præmieuddelingen oplæste Divisionschefen en Hilsen fra Øksens Giver Fabrikant J. E. Rasmussen og derefter skiltes vi med gensidigt Løfte om, at næste Aar skulde 3. Odense ikke vinde Øksen, for saa gik den til Ejendom, og hvad saa med Fyns Løbet. *Harry.*

KORPSET RUNDT

Aalborg og Randers

har haft en spændende Naterrænøvelse i Rold Skov. Maanen skinnede og gjorde det til en Oplevelse for Spejderne at færdes paa de mystisk oplyste Skovstier. Resultatet af Skærmydslen blev, at Aalborg løb af med Sejren med 181 Points mod 129.

2. Søborg Trop og Flok

har indviet et nyt, stort, lyst og rummeligt Tropslokale. Det er indrettet efter alle Kunstens Regler og meget smukt dekoreret. Interesserede er velkomne til et Besøg efter Aftale med Tropsforen eller Tropsraadsformanden, hvis Telefoner er Søborg 1134 og 642.

Marsk Stigs Trop

har afholdt sin aarlige Tropsfest paa Hotel Phoenix i Nykøbing Sj. Festen blev særdeles vellykket paa Grund af en udmærket spejdermæssig Underholdning og et Bal med Stemning og godt Humør.

Som et flot Resultat kan Troppen notere en hel Del passive Medlemmer og flere nye Spejdere. Bravo Marsk Stig!

Aalborg Søspejdere

opførte sidst i November en vellykket Saltvands- og Søspejderkomedie, der bragte godt med Kontanter i Troppens slunkne Kasse. Tropsfører Ulrich Hansen er fratraadt og er blevet afløst af tidligere Tropsassistent Erik Elbo.

Gulldharalds Trop.

Troppen bestaar nu af 16 Mand i to Patruljer. Der afholdes ugentlige Patruljemøder, hvor der f. Eks. arbejdes med Børstenbinding. Der skal tjenes Penge. Lærer Frederik Als, »Slac« kaldet, er udnævnt til Tropsassistent. Han er samtidig begyndt det teoretiske Gilwellkursus.

1. Fredericia Trop

har haft den Glæde, som Resultat af sine ihærdige Anstrengelser, at faa et Overskud paa 1250 Kr. ved sin Tropsfest.

Troppens Spejdere har herved næsten sikret deres Tropsbus. Det er morderlig godt gjort.

3. Randers

er snart oppe paa fuldt Styrketal og omgaas med Planer til at starte en Ulveflok.

Drenge og Piger — bed Mor om

TOM

PAALÆGS-CHOKOLADE

i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM)
Nyd af alle som det bedste Paalæg og som den rene og fineste
Spisechokolade.

5
i Pakken Plader
25 Øre

Købes om og om igen!

A/S De Forenede Mineralvandsfabrikers

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.

TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt — Varerne er frit leverede

udført som dette

STEMPLER

Patrulje - Trop - Division

Kr. 1.65

sendes portofrit over hele Landet
ønskes flere Linier, ekstra Kr. 0.50 pr. Linie,
iøvrigt udføres alt i Stempler, aflæg os et Besøg.

Pioner Patruljen

Rolf Trop

Stempel Hånden

Butik
Købmagergade 38
Telf. Palæ 5877

Fabrik
Købmagergade 31
Telf. C. 4151, Byen 341

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

1. Odense Trop og Flok

har ved deres Fest fornylig tjent saa mange
Penge, at de kunde betale Restgælden paa deres
Tropshus, det smukke Blokhush, der ses her:

Billedet til højre viser et Hjørne inde i Huset.
Godt! Hva'?

Troppen kan endvidere notere en glædelig
Fremgang i 1936, idet den nu tæller 55 Spejdere
og 18 Ulve.

Redaktøren siger. (Forts. fra S. 16)

Præmiefagerne i Juleopgaven

B. Bardram 1. Hellerup, Thor Lindholm Toftlund Trop, H. Christiansen Vedels Egné, H. C. B. Christensen 3. Aarhus, Henrik Nielsen 3. Vesterbro, Knud Jørgensen, 1. Haderslev, Ralph Nielsen Snekkersten Trop, Keld Sørensen, Toftlund Trop. Henning Jørgensen 1. Birkerød, Jørg. Hansen 1. Aarhus, Hans Schultz 1. Haderslev, Karsten Rubin Holte Ulveflok, E. Nielsen Kong Skjolds Trop, Arne Hansen 1. Aarhus, Poul Larsen 1. Hellig Anders, Aage Kirkegaard 1. Aarhus, Christian Rørdam Poul Andersens Trop, John Hover 6. Vesterbro, Lejf Jørgensen Fuglebakken, Knud Franzmann 5. Odense, Helge Poul Pedersen ?—?, Lejf Mortensen, 2. Absalon, Christian Knudsen Gøngerne, Henrik Tauber 6. Vesterbro, Holger Andreasen Marsk Stigs Trop. Arne Hansen 2. Hellerup, Erik Gamst 6. Vesterbro, Knud Meiland 1. Aarhus, Erik Nielsen Tønder Trop, Poul Larsen 1. Roskilde, Gerhard Hover 6. Vesterbro.

Alle, der har fundet over 160 Ord, har faaet
Præmie, og Bøgerne er blevet tilsendt under
Hensyn til Vinderens Alder.

Een af Vinderne havde fundet ca. 600 Ord.
Dette var det højeste Antal nogen havde. Han
maa have haft et Par hyggelige Aftener med sig
selv.

Jeg skulde hilse fra Tage og sige Tak for Deltagelsen.

Der kommer snart igen en ny Præmiekonkurrence.

Med Spejderhilsen.

Handwritten signature

»Ispatrujljen«

er en fantastisk og spændende Roman. Handlingen foregår paa Havet. En ung Kanadier skal sejle til Danmark. I en frygtelig Storm forliser Skibet, og Mandskabet bliver reddet af »Ispatrujljen«, en Damper, som passer paa, at ingen Isbjerge skal komme i Vejen for de store »Linere«. Her myrdes Radiotelegrafisten, og Apparaterne ødelægges. Senere forliser Skibet, og 3 Mand af Mandskabet redder sig op paa et kæmpemæssigt Isbjerg. Her advarer de eventuelle Linere ved Hjælp af en Sender, og først da en af dem er bleven dræbt, og en anden ligger for Døden, tilkalder Kanadiere Hjælp; de bliver begge reddet. Slutningen er knippelgod. Forfatteren er Edgar Jungsbo. Udkommet paa Chr. Erichsens Forlag. G. H.

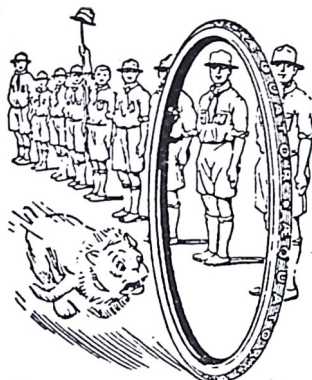
»Branden«

er skrevet af Jørgen Vibe. I et frygteligt Tordenvejr sker der en Begivenhed, som faar alvorlige Følger. Paa en stor Gaard tjener en Dreng ved Navn Jens. Han bliver mishandlet af Gaardejeren, der er hans Onkel, og man sigter Jens for at have sat Ild paa Gaarden i Tordenvejret. Han bliver fængslet, men slipper ud ved en Vens Hjælp. Jens og Kjeld opklarer i Fællesskab Sagen, og efter et stort Detektivarbejde bliver Gerningsmanden anholdt sammen med Onklen, der er Bedrager.

»Branden« er en fængslende Bog fra Landet, skrevet for Drengene i alle Aldre, og udgivet af Chr. Erichsen. G—H.

»Radiotelegrafist Prik«.

Alle raske Drenges Ven, Cai Schaffalitzky de Muckadell har hos Jespersen og Pio udsendt en ny Bog »Radiotelegrafist Prik«. Den skal nok blive populær blandt eventyrlysten Ungdom. Muckadell fortæller denne Gang om den raske Radiotelegrafist Prik, der i Reykjavik opfanger SOS-Signaler fra et Skib, som er i Vanskeligheder ved Grønlands Østkyst. Og kort efter er han paa Vej til Ulykkesstedet i en Flyvemaskine. Prik og Løjtnant Splint bliver taget til Fange og landsættes paa den øde Ø Jan Mayn for til sidst gennem mange spændende Oplevelser at vende tilbage. Det er en vældig god Bog.

Schionning & Arvén
— Cykledæk —
og Slinger
Kragende stærke!

Spejderens Drik er

MALCO

100 pCt. ren Malt-Cacao-
Mælk
Velsmagende, nærende

Fabriken MALCO

Telefon Sundby 353

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Hoegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
vundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

HØEGH'S
LAKRIDS KONFEKT

ODENSE

FORLANG
Nordisk Kaffe-Kompagnis Kaffe
hos Deres Købmand

N. C. Rasmussens rene Druevine
anbefales
Odense Firmaet grundlagt 1879

Kør paa Falk Cykle. Cykler og Reparationer bedst og billigst hos K. Frederiksen, Klaregade 34. Odense. Telf. 3280.

N. H. Hein - Østergade - Telf. 5180 5199
TRÆLAST

FREDERICIA

Den Folkelige Forsamlingsbygning
Telf. 85 Ved Landsoldaten 1. Kl. Køkken og Vine. Selskabslokaler. Enestaaende Samling af historiske Billeder fra Krigen 1848 og 1864 og det gamle Fredericia.

HORSENS

Enhver Spejder bør cykle paa Original
Rugby Elastik-Sadel

AARHUS

Moderne Belysning
Louis Poulsen & Co.
Søndergade 14, Aarhus

FOTO Apparater - Fremkaldelse - Kopiering
Forstørrelser - Alt i fotografiske Artikler.
D. A. PALUDAN

Alfred Pedersen
Bruunsgade 21, Aarhus
Bæter og Cyklehansker

Kunstige Tænder
Leo Kæraa
Solbrokken 11 Tlf. 1368

„Thors Mølle“ anbefaler sine Lokaler
til festlige Sammenkomster.
Telf. Skaade 20

Baden-Powell fylder 80.

(Fortsat fra Side 17)

Men jeg mindes endnu tydeligere Baden-Powells store, overgivne Smil, da vi i stort Optog med alt, hvad der fandtes af Musikinstrumenter, Fanner og Standere og med Christian Holm i Spidsen paa en Islænder, foran hvilken to muddersmurte danske Negre bar en stor Papplade, hvorpaa stod »We want to see Baden Powell«, da hele dette Optog, efterfulgt af hele det glade, danske Hold, opfordrede B.-P. til at stige op i en hvid Træstol, fastgjort til to lange Lægter, og baaret af de 20 største og stærkeste danske Spejdere. Han overgav sig straks og steg op i Stolen, og løftet op til Skulderhøjde bragtes B.-P. under Lejrens Jubel i Triumf til vore Lejrpladser.

Men heller ingen af dem, der oplevede B.-P.'s store Tale paa Stadion i 1924, da 5000 Spejdere fra 32 Nationer med Bøgeløv i Hænderne udraabte ham til Chef for Alverdens Spejdere, vil glemme hans manende Ord. Den Gang fugtedes mangt et Øje paa gammel og ung.

Den 22. vil Hundredtusinder sende varme, taknemmelige Tanker til Indien, hvor Baden-Powell fejrer sin 80 Aars Fødselsdag, og fra os — dansk Spejderungdom — skal lyde en dybtfølt Tak for de lykkelige og glade Dreng- og Ungdomsaar, som vi skylder ham. Jens Hvass.

Alle Ulveungerne

i København og paa Frederiksberg holder en mægtig Ulvefest i K.F.U.M.'s store Festsal d. 21. Februar.

Hele Aftenen vil Ulvene optræde med mange forskellige Numre. Prins Pilsfinger, Menneskeædere, Grønlændere, Kinesere, Kejsere og Generaler m. m. og som Sluteffekt vil alle 600 Ulveunger synge en Ulvesang oppe fra Scenen.

Tha.

A. Muschitsch
Vestergade 7, Aarhus
Pelsvaremagasin, Hattemagasin

Marie Christensens
KONDITORI
Bispetervet - Aarhus

Nu staar Foraaret snart
for Døren og da skal du
vide dette om

V A N D R E K O R T

Korpskontoret meddeler:

Det er forbavsende, hvor Vandrebvægelsen breder sig fra Aar til Aar. Der vandres baade i Danmark og Udlandet, enkeltvis og i Hold, og for alle disse Vandrere gælder det, at de melder sig ind i Dansk Vandrelaug for derigennem at opnaa Tilladelse til at overnatte paa Ungdomsherbergerne rundt om i Europa.

Der er overmaade mange Spejdere, der van-

drer, men det er beklageligt, at de ikke køber deres Vandrer kort gennem Korpset. *For Spejdere bør det være en Selvfølge, at skaffe sig Vandrer kort gennem Korpset, og ikke gennem nogen anden Forening.*

For at lette Indmeldelsen for næste Sæson skal vi her bringe Oplysninger, saaledes at der ikke kan være Tvivl om, hvorledes man skal forholde sig, naar Vandrer kort ønskes.

Til Udstedelse af Vandrer kort skal opgives *Navn, Adresse, Fødselsdag og -aar, Stilling og Trop. Brystbillede er nødvendigt (Pasfotografi).*

Enkeltvandrer kort koster 2 Kroner og gælder fra den 15. December Aaret for Aarsmærkets Paalydende og til 15. Januar Aaret efter dets Paalydende. D. v. s. et Vandrer kort forsynes med et Aarsmærke, forskellig Farve for hvert Aar. Aarsmærkets Farve er ens for alle Lande, saaledes at en Herbergsvært, der ikke forstaar det paagældende Lands Sprog, alligevel kan overbevise sig om, at Kortet berettiger dets Bærer til at benytte Herberget. Naar Aaret er udløbet, indsendes Vandrer kortet eventuelt til Fornyelse af Aarsmærke tilligemed 2 Kroner.

Fører kort udstedes for en ansvarlig Fører over 18 Aar med et Hold paa indtil 20 Deltagere under 20 Aar. Fører en, der skal have Enkeltvandrer kort til 2 Kroner, og er den eneste, der behøver det, maa foruden løse et Fører kort til 2 Kroner.

Fortegnelse over de danske Herberger faas paa Korpskontoret og koster 25 Øre. Der vil man iøvrigt finde alle de Oplysninger, der har Interesse for en Vandr. — Desuden giver et Vandrer kort i mange Tilfælde Adgang til nedsat Pris til Museer o. l.

Vandrer kortet gælder ogsaa til Ungdomsherbergerne i det øvrige Europa.

En god Trop søges

til at repræsentere Korpset i F. D. F.s Landslejr

I Aar kan vore graa Brødre — Frivilligt Dreng-Forbund — fejre deres 35 Aars Jubilæum, der netop falder sammen med den ordinære Landslejr, som derigennem faar et særligt festligt Præg.

En Del af jer har sikkert været i Aarhus, og har I været der, kan I næppe undgaa at have set FDF'ernes skønne Lejrplads ude ved Hørhaven. Der skal Lejren holdes i Dagene fra den

17.—27. Juli 1937. Prisen for Lejrdeltagelsen er 18 Kr. pr. Deltager.

Korpset har modtaget Indbydelse til at sende et Hold og ser sig helst repræsenteret af en enkelt Trop, der i sig optager enkelte »enlige« Deltagere. Holdet maa være paa ialt 50 Spejdere i Alderen fra 12 til 16 Aar. Nærmere Oplysninger vil fremkomme senere — men skriv allerede nu til Korpskontoret, hvis I ønsker at komme med.

Umulig

Af H. Chr. Westergaard

Tegninger af Axel Mathiesen

»Du er umulig,« sagde hans Fader tit. — »Du er ganske umulig, jeg opgiver dig,« sagde hans Moder mindst lige saa ofte. Og hans Lærere — alle uden Undtagelse — benyttede det samme Udtryk: »Carl Henrik, du er og bliver umulig.« — Kammeraterne fangede Navnet og hæftede det paa ham, han kom til at hedde *Umulig*.

Umulig yndede kun Vand, anvendt til Drikkebrug; Vand i et Vandfad var ham et ubehageligt Syn og Vand i endnu større Masser, f. Eks. i et Badekar eller endnu værre Havet, selv i den varmeste Sommertid, kunde faa ham til at gyse. Trods sine tretten Aar foretrak han sorte Negle for rene, og han læste ikke gerne andet end »Familie-Journalen«, Tarzan og Percy Westermann. Han sagde ofte ja og handlede nej og omvendt, fandt, at det var i sin Orden; derimod var han mindre tilfreds, hvis nogen lovede ham noget og ikke holdt det. — *Umulig* var virkelig ikke saa lidt umulig; han troede det bare ikke selv.

Det hændte, at der kom en ny Dreng i Skolen, og *Umulig* følte sig draget imod ham, følte, at han vilde være glad for hans Venskab; men den ny Dreng syntes slet ikke at lægge Mærke til ham og svarede meget kort, naar han henvendte sig til ham. *Umulig* gjorde sig megen Umage, fortalte ham træffende Ting om Lærerne og Kammeraterne, tilbød ham at laane ham Bøger og vilde dele sine Lommepenges Goder med ham; men den ny Dreng — Robert — var og blev stadig kort og afvisende.

Robert viste sig hurtigt at være en ualmindelig fin centre forward og derfor velset paa Fodboldbanen, han var en dygtig Svømmer, som kunde præstere meget flotte Udspring, og han kunde bjerpe en vildt fægtende Kammerat ind — der-

for var han ikke mindre velset i Skolens Svømmeklub. Han mødte altid vel forberedt til Timerne, var meget opmærksom og spurgte frejdigt løs, naar der var noget, han ikke forstod. Denne Side hos ham var der Kammerater, som ikke syntes om, men den første Gang, en kom med en Bemærkning derom, sagde han: »Jeg vil saa gerne være Læge, men det er meget svært og meget dyrt. — Min Far siger, at

han vil prøve paa, om han kan magte det, men saa maa jeg da naturligvis passe paa — ogsaa nu.« — Det kom saa naturligt, men bestemt, og Kammeraten, der havde været ude efter ham, tav; han havde ogsaa fortalt en og anden, at han vilde være Læge; men han var ikke begyndt endnu — ja, var en af de ringeste i Klassen.

En Dag i en Fritime kom Carl Henrik til at følges med Robert fra Skolen; Carl Henrik havde i sidste Time dummet sig mægtigt i engelske Gloser.

»Hvorfor lærer du ikke dine Gloser?« spurgte Robert.

Det kom saa overraskende og nærgaaende, at Carl Henrik ikke i en Skynding kunde finde et Svar. Men da fortsatte Robert:

»Naar man ikke lærer Gloserne, kan man da naturligvis heller ikke lære Sprog.«

Carl Henrik huskede endelig Grunden til, at han ikke havde faaet lært dem.

»Der kom fremmede i Gaar, og saa fik jeg ikke set paa dem,« sagde han.

Robert smilede ganske lidt. — »Du kan dem jo aldrig.«

»Jo, det kan jeg — somme Tider — naar — naar jeg gaar hjemmefra. Men saa — saa — saa, naar jeg kommer op, er det, at jeg ikke kan dem.«

Robert gik ikke nærmere ind paa den kendte Forklaring om at kunne dem hjemmefra, men sagde:

»Det tager da højst en halv Time at læse dem. Min Fære er ikke saa skarp — det siger Far — men jeg kan lære dem paa en halv Time — let. Det kan du ogsaa.«

Carl Henrik ønskede ikke mere Snak om en-

gelske Gloser og spurgte:

»Gaar du ikke med hjem? Vi har et Træ fuld af modne Pærer.«

»Nej, jeg skal ned at svømme,« lod Svaret.

Carl Henrik betænkte sig og sagde da:

»Det kan du gøre i Eftermiddag.«

»Nej, for da skal jeg regne. Jeg er saa daarlig til Regning; det ligger vist ikke for mig, eller ogsaa har jeg ikke passet paa med det. Mor siger, at jeg er et rigtigt Vrovl til Regning; hun er saa dygtig til det.«

De fortsatte ned ad Gaden, Carl Henrik følte sig saa underlig lille — meget umulig — og spurgte:

»Kan du ikke lære mig at svømme?«

Han tilføjede forklarende:

»Jeg vil saa gerne lære det.«

Men Robert lo. — »Lære dig at svømme! — Du er jo bange for Vand — det siger de alle sammen. — Du kan da melde dig ind i Svømmeklubben, saa lærer du det — af Læreren. — Naar du har lært at svømme, vil jeg lære dig at springe ud og bjerger. — Men jeg kan ikke lære dig at svømme, det skulde du have lært for længe siden, da du var ti Aar — nej, ni. Jeg kunde svømme, da jeg var seks. Det var Fætter Niels, som lærte mig det; han kunde svømme. Han har reddet tre fra at drukne, og han er kun atten Aar. Han vil ogsaa være Læge, og han er meget dygtig til at læse, det siger Far.«

Nu havde Carl Henrik faaet nok af Roberts Henvisninger til, hvad Fader og Moder sagde, og vrængede:

»Det siger Far — det siger Mor. — Jeg troede ikke, du var en Tøsedreng, der hang i Moders Skorter.«

Robert saa blot haanligt paa ham og svarede:

»Det gør jeg ikke. Men jeg er glad for min Mor, og det er min Far, der maa tjene alt det vi skal bruge.« — Han tilføjede lidt hidsigt: »Du kan jo gaa med ned paa Badeanstalten, saa skal jeg vise dig, at jeg ingen Tøsedreng er. Du kan smide dig ud paa dybt Vand, og jeg skal hente dig ind. — Du kan jo møde til vore Kampe paa Fodboldbanen, saa skal jeg vise dig, at det er dig, der er en Tøsedreng — der kun er en søvning Tilskuere. — Og — og saa gaar du med Begravelsesnegle, og du gaar med opsmøgede Ærmer og nedfalden Skjorte, saa alle kan se, at du er bange for Vand. — Du har heller ikke haft Kam i dit Haar, naar du møder om Morgen; men det varer nok ikke længe, inden du begynder at bruge Pudder for at skjule Snavset.«

Carl Henrik vilde svare, men Robert forhindrede det og faldt endnu haardere ind:

»De kalder dig Umulig, og det er du ogsaa. — Det eneste, du kan, er at klippe ud af »Familie-

Journalen« og klistre sammen, men det kan du da ikke blive Læge paa. — Og du siger jo, du vil være Læge! — Man maa læse meget for at blive Læge og begynde allerede som Dreng — det siger min Far, og han ved, hvad han taler om. Han siger ogsaa, at en Dreng skal svømme og spille Fodbold og gøre Gymnastik. Det kan han selv, og han kan meget andet; han er dygtig. — Han siger ogsaa, at man skal lære sine Gloser.«

Carl Henrik var fornærmet og drejede af til en Sidegade, hvor han intet havde at gøre, og sagde:

»Du fedter for Lærerne, det har vi set.«

»Ja — og du fedter for dig selv,« fik han til Svar. — »Dit Fedt maa ikke ofres hverken paa Fodboldbanen eller i Svømmeklubben — heller ikke paa dine Lektier. — Du skal ikke lære mig noget — ikke endnu da; og dine Pærer kan du beholde.«

Saa skiltes de. Robert tumlede sig i Havet en halv Time, og Carl Henrik læste den sidste »Familie-Journal« — ogsaa Romanen om Skræderens Datter, der blev gift med en Greve; han fandt, at det var saa spændende.

Samme Dag om Eftermiddagen blev Carl Henrik kørt ned af en Bil og bragt paa Sygehuset; Robert hørte det i Skolen den næste Morgen og huskede straks deres Samtale. Timerne gik — Engelsk, Stil, Regning, Dansk, Botanik — Robert var meget uopmærksom, hans Tanker kredsede hele Tiden om Carl Henrik og deres Samtale. En af Lærerne spurgte ham, om han var syg, han mente, at han var saa bleg; men Robert rystede paa Hovedet.

»Hvad er der da i Vejen med dig?« spurgte Læreren. — »Du ligner ikke dig selv.«

»Ikke noget,« svarede Robert undvigende. Han havde kun et Ønske, at Skolen skulde slutte.

Endelig lod Klokken for sidste Gang og Robert skyndte sig hjem. Han vilde tale med sin Moder, fortælle om Carl Henrik og deres sidste Samtale. Han fandt Moderen ved Vinduet, hun sad med et Haandarbejde, og han tog straks fat paa at fortælle om Carl Henrik, som de kaldte *Umulig*, om sit Sammenstød med ham og om, at han var kørt paa Sygehuset.

Da han tav, sagde Moderen:

»Nu angår du dine saarende Ord og ønsker, at de var utalte.«

Robert nikkede: »Ja.«

»Men det er, fordi han blev ramt af den Ulykke,« fortsatte Moderen. »Var han modt frisk og rask paa Klassen i Dag, havde du ikke angret dem — og de havde dog været de samme, lige saarende.«

Robert nikkede atter; hans Kinder blussede.

Men Moderen sagde:

»Ja, saadan gaar det ogsaa tit de voksne; der skal ske noget særligt, førend vi kan se, at vi har begaaet Uret. — Uretten ligger deri, at du ikke er hans Ven — ja, vel næsten staar lidt til den anden Side; du sagde jo nej til hans Indbydelse. Du vilde ikke raade eller hjælpe ham, men kun have Aflob for din egen Vilje. Havde du været hans Ven, der vilde ham det vel, havde det maaske været udmærket, at du mindede ham om hans Uorden; det kan undertiden virke stærkere, end naar det er Forældrene, der gør det.«

Robert gav Moderen Ret; det var jo netop det, han selv havde følt i de lange Skoletimer. Han spurgte hende stille:

»Hvad skal jeg gøre?«

»Naturligvis fortælle Carl Henrik, at du er ked af, at du bar dig ad, som du gjorde.«

»Jamen, hvis han nu dør,« sagde Robert stille.

»Det maa vi haabe, at han ikke gør. Skal jeg ringe til hans Hjem og spørge om, hvordan han har det?«

»Aah ja, gør det.«

Mens Moderen var inde i Herreværelset, gennemgik Robert endnu en Gang i Tankerne sin Samtale med Carl Henrik, og han erkendte, at han var stærkt paavirket af Kammeraternes Mening om ham.

Da Moderen atter traadte ind, saa Robert ængstelig paa hende. Hun smilede ganske blidt og han forstod, at Carl Henrik vilde komme sig.

»Hvordan har han det?« spurgte han.

»Ikke saa godt endnu, men der er ingen Fare paa Færde, og han vil ikke faa Mén af det.«

»Maa jeg gaa op og se til ham?«

»Ikke i Dag — ikke de første Dage, men siden.« — Og Moderen tilføjede: »Du mener, at han har bejlet til dit Venskab, giv ham det, hvis du kan. Saa kan du maaske senere hjælpe ham med hans smaa Uord. Hvem ved, om det ikke gaar saadan, at de slet ikke

Den fineste Mælk og Fløde
leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk og Jerseydmælk stammer udelukkende fra Besætninger, der har bestaaet Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret, eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

er der, naar du først kender ham; eller at det viser sig, at dine er værre, og at han maa hjælpe dig. — Vi har jo alle noget ved os, som kan trænge til en lille Forbedring.«

— Femtedagen efter Ulykken besøgte Robert Carl Henrik paa Sygehuset, og der var ikke andre besøgende i Stuen, da han kom.

Robert var lidt forlegen, da han afleverede sin lille Gavepakke; Carl Henrik var forlegen, men glad, og var den, der først fandt paa noget at sige.

»Ja, jeg ser noget indbunden ud,« sagde han. »Vognen var den stærkeste; men det var ogsaa en stor Lastvogn.«

»Gør det meget ondt?« spurgte Robert.

»Nej, det er ikke saa slemt — ikke nu. — Det var — det var pænt af dig, at du vilde komme op og se til mig.«

Nu tog Robert fat paa at gøre Afbigt for sin Optræden paa Ulykkesdagen; det kneb at komme i Gang, men snart gik det bedre, og han gennemførte at faa sagt det, han vilde.

Da han tav, laa Carl Henrik med lukkede Øjne, og Robert fortsatte ængstelig:

»Naar du bliver rask, skal du komme hjem til os, saa tit du vil.«

Carl Henrik aabnede Øjnene, og der lyste Glæde ud af dem. — »Maa jeg?«

»Ja, det maa du.«

»Saa skal du ogsaa gaa med mig hjem,« sagde Carl Henrik.

Det lovede Robert.

De tav begge en Stund, saa sagde Carl Henrik:

»Det var ellers sandt, det du sagde den Dag, baade det med Gloserne og Neglene og Halsen — — og »Familie-Journalen«. Min Mor og Far har sagt det saa tit. I kalder mig *Umulig*, og jeg er umulig; jeg ved det godt. Tit er jeg selv saa ked af det, men jeg kan ikke komme i Gang med — at faa det forandret. Der er vist ikke noget at gøre.«

Her afbrød Robert ham. — »Jo, det er der. Naar du bliver rask, kan vi lære vore Lektier sammen; saa er det i Orden. Du siger jo, at du vil studere; men saa maa du tage fat nu.«

»Vil du det?« spurgte Carl Henrik med straalende Øjne.

»Ja, det vil jeg; men vi skal arbejde — ikke snakke — og saa skal du med til Fodbold. Jeg skal skaffe dig ind paa II. Hold, og der maa du saa hænge i, saa du kan naa op i første.«

»Vil du ikke ogsaa lære mig at svømme?« bad Henrik.

»Jo, det skal jeg nok, men det bliver for sent i Aar; det maa vente til næste Sommer.«

Carl Henrik lukkede Øjnene som for at samle det hele og hviskede:

»Hvor er jeg glad for, at du kom — og for, at du vil hjælpe mig. — Jeg — jeg troede, at du saa ned paa mig ligesom de andre.«

Der traadte en Dame ind i Stuen og kom hen til Sengen.

»Mor, det er Robert,« raabte Carl Henrik. —

»Han er kommet for at se til mig. Og naar jeg bliver rask, skal vi læse Lektier sammen, og jeg skal spille Fodbold. Og næste Sommer vil han lære mig at svømme.«

Carl Henriks Moder rakte Robert Haanden og fortalte ham, at Carl Henrik havde talt saa meget om ham og havde ligget og fantaseret om, at de skulde sende Bud efter ham.

»Kommer du ikke i Morgen igen?« spurgte Carl Henrik.

Robert lovede det.

— Og han kom hver Dag, baade mens Carl Henrik laa paa Sygehuset, og efter at han var ført hjem.

De sluttede et Venskab, som holdt, og Carl Henrik forandrede sig fra Negle og Hals og langt dybere ind. Han blev en ivrig Sportsmand.

Men da Roberts Moder en Dag sagde til ham, at en havde rost ham for den gode Indflydelse, han havde paa Carl Henrik, sagde han stille:

»Carl Henrik er helt anderledes, end jeg troede. Han er mægtig godt begavet, og han er en fin Sportsmand; han var blot ikke kommet i Gang. Og han er som Kammerat Guld værd. — Jeg kan lære meget af ham.«

Roberts Moder nikkede tilfreds. — »Saa var det jo godt, I fandt hinanden.«

»Ja, det var det, Mor,« lød Roberts Svar.

Husk at forlange

GALLE & JESSEN's Flødekarameller

VARIATIONER

Ren Fløde, Chokolade, Mocca, Rom, Hindbær, Mandel, Malt, Lakrids og „Helse“. Vil I have noget lækker og forfriskende, saa prøv vore Karameller! Hver enkelt er en Perle af Velsmag — og de „holder længe“!

A/s GALLE & JESSEN

DEPOTET—

Billederne her er taget i Korpsets Depot og viser de forskellige Afdelinger for Vandredstyre, Kogegrej og Lejrudstyre, Spejderudrustning samt Friluftsbeklædning.

Korpsets Depot — FRILUFTS-MAGASINET — har siden den nye Depotordning traadte i Kraft i Efteraaret 1933 gennemgaaet en rivende Udvikling, saaledes at Omsætningen nu er steget til over det tredobbelte.

Efterhaanden er alle ogsaa blevet klare over, at Depotet gennem sit Bonussystem arbejder som et udpræget Andelsforetagende til virkelig Gavn og Støtte ikke alene for selve Korpset men ogsaa for de enkelte Afdelinger.

Ogsaa paa det rent praktiske Omraade arbejdes der maaltbevidst og paa fuld Kraft for at yde en Indsats dels gennem Forbedringer og dels ved at fremstille helt nye — og bedre — Udrustningsgenstande.

Saaledes er *Eskimo-Soveposen*, *Jamboree-Meisen*, det nye *Patrulje-Kogesæt*, den nye *Økse* de synlige Beviser herpaa.

For at give Jer et lille Begreb om Depotets Arbejde, arrangerer Depotet en

PRÆMIEKONKURRENCE

om det samlede Antal af solgte Uniforms-genstande i 1936. — Altsaa

1. Hvormange Spejderhatte (baade Fører- & Spejderhatte)
2. » Ulvehuer
3. » Tørklæder
4. » Uniformer (baade Skjorter og Bluser i Linned og Uld)
5. » Ulvesweaters
6. » Benklæder (baade korte og Jammond i Lin. og Uld)
7. » Spejderbælter
8. » Spejderstrømper (Khaki)
9. » Ulvestrømper
10. » Duelighedstegn (baade for Spejdere og Ulve)

har Depotet solgt i 1936? Antal ialt:

For de 3 bedste Løsninger, som kommer det rigtige Antal nærmest, udsættes følgende Præmier:

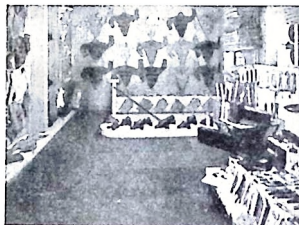
1. Præmie: En Eskimo-Sovepose
2. » En Jamboree-Meis.
3. » En Tommy-Tværsæk (ny Model)

Løsningen indsendes til
DET DANSKE SPEJDERKORPS' DEPOT
FRILUFTS-MAGASINET
Skindergade 27, København K.
inden 15. Februar. Husk at mærke Konvo-lutten: Præmiekonkurrence.

Resultatet vil blive bekendtgjort i Marts Nummeret af Sp. M.

SKINDERGADE 27

KØBENHAVN K.
TELF. 10909 — 11203

VANDRE-
UDSTYR

GAVER TIL
ETHVERT
FORMAAL

KOGE- OG
LEJRGREJER

SPEJDERUD-
RUSTNING

SKIUDSTYR
OG
FRILUFTSBE-
KLÆDNING